

[Indenrigsministeren.]

der Regler for Erstatningens Fastsættelse, idet det bestemmes, at Erstatningen i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes ved to uvildige af Retten udmeldte Mænd; hvis det ikke skulde opnaas Enighed mellem disse to uvildige Mænd, skal Retten kunne udnævne yderligere een uvildig Opmand. Udgifterne, der kan flyde af en saadan Lovgivning, foreslaas fordelt i Henhold til de Bestemmelser, der findes i den Tekstanmærkning paa indeværende Aars Finanslov, jeg tidligere har omtalt. Det bestemmes ogsaa her, at Statskassen i særlige Tilfælde forskudsvis kan afholde Udgifter i Henhold til denne Lov.

Jeg skal endvidere fremsætte *Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i Værnepligtslovgivningen.*

I den gældende Værnepligtslov af 1912 § 14, Stk. 1, bestemmes, at i Fredstid kan enhver, naar han for Sessionen derom fremsætter Begæring, faa Udsættelse med at udskrives indtil Sessionen for det Aar, i hvilket han opnaar 25 Aars Lægdsrullealder. Saafremt der maatte fremkomme en længere Usikkerhedstilstand, viser Erfaringerne fra Verdenskrigens Tid, at denne Ret vil blive benyttet i langt større Omfang end under normale Forhold, og under Verdenskrigen blev der da givet midlertidige Love, der ændrede dette Forhold. Noget lignende er det, der stilles Forslag om i det Lovforslag, jeg her forelægger, idet det i § 1 foreslaas midlertidig at ophæve den Ret, de værnepligtige har til at begære Udsættelse med at udskrives, dog at det, da man jo maa regne med, at det kan have overmaade stor Betydning for en Række værnepligtige, bestemmes, at Indenrigsministeren faar fornøden Bemyndigelse til, hvor Forholdene taler derfor, at tilstaa en saadan Udsættelse.

Desuden fastsættes det her i § 2, at værnepligtige, der er behandlet paa Session, kan indkaldes paa ethvert Tidspunkt, der maatte blive bestemt. Den Ret, der efter den gældende Værnepligtslovs § 43 tilkommer de værnepligtige, der er optaget i Rullen, men endnu ikke er udskrevet, til at rejse ud af Landet, foreslaas begrænset derhen, at de paa nærmest forestaaende Session mødepligtigt ikke uden Indenrigsministerens Tilladelse kan rejse ud af Landet.

Endelig findes der i Lovforslagets § 3 nogle Bestemmelser, der tager Sigte paa at sikre tilstrækkeligt Mandskab til Bemanding af Flaadens Skibe. I Loven af 20. December 1924 om Indkaldelse af værnepligtige til

Søværnet paalægges der de værnepligtige, der opfylder Betingelserne for paa Sessionen at kunne erholde Vedtegningen Befaren, en Pligt til, hvis de ikke inden det 26de Lægdsrulleaar har fremstillet sig for en Session, ved deres Tilstedeværelse her i Landet paa en Tid, hvor Session ikke afholdes, at underkaste sig Bedømmelse ved Søværnet eller for en Udskrivningschef. Ved det Forslag, der her forelægges, foreslaas nu, at det 26de Lægdsrulleaar ændres til det 20de Lægdsrulleaar. Bestemmelsen gives ogsaa Anvendelse paa Søværnets værnepligtige, for saa vidt de er eksaminerede Maskinister eller har erholdt Certifikat som Radiotelegrafist.

For alle de tre Lovforslag, jeg her har tilladt mig at fremsætte, gælder det, at deres Gyldighed i Forslagene er angivet at være indtil Udgangen af Marts Maaned 1940. Jeg skal tillade mig at anbefale disse Lovforslag til Tingets velvillige Behandling.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Handelsminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Den herskende Situation i Europa gør det nødvendigt, at der paa en Række forskellige Omraader træffes Beredskabsforanstaltninger. Allerede gennem længere Tid har Handelsministeriet forberedt saadanne Foranstaltninger, ligesom der er draget Omsorg for, at vi ligger med Lagre af en Række nødvendige Varer, og jeg kan tilføje: større Lagre end sædvanligt. Gennem offentlig Meddelelse om udvidet Udstedelse af Valutabevillinger for samfundsvigtige Varer er Importørerne allerede i Foraaret opfordret til at foretage rimelige Beredskabskøb. Tilsvarende Opfordring er rettet til offentlige Virksomheder, ligesom jeg har ført en Række Forhandlinger med Erhvervsorganisationer og med Importører af særlig vigtige Varer, herunder f. Eks. Kulimportører, Benzinimportører m. v. Alle Drøftelserne er gaaet ud paa at sikre, at baade de private Importører, offentlige Virksomheder samt Gas- og Elektricitetsværker, Sygehuse m. v. laa med saa store Lagre af vigtige Varer som muligt.

Den nævnte Opfordring til Importører og offentlige Virksomheder om at foretage rimelige Beredskabskøb vedrørte navnlig en Række fremhævede Varer, saasom Jernvarer, Kemikalier, Garner, Silke, Bomuld, Naale, Gummi m. v., hvortil kom Medicinalvarer, Gaze, Instrumenter, Landbrugsmaskiner o. s. v. Opfordringen medførte, at